

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 999

гр. Бургас , 24.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на двадесет и четвърти август, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Пламена К. Георгиева
Върбанова

Членове: РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА
Александър Д. Муртев

като разгледа докладваното от РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501382 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.274, ал. 1, т. 1 от ГПК и е образувано пред настоящата съдебна инстанция по частната жалба на ищеца „Водоснабдяване и канализация” ЕАД, ЕИК: 812115210, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, кв. „Победа”, ул. „Ген. Владимир Вазов” № 3, сграда „Метални панели и конструкции”, представляван от изпълнителния директор Ганчо Йовчев Тенев, действащ чрез упълномощения Десислава Бонева Златева против **определение № 260112 от 07.06.2021 г., постановено по гр. дело № 353/2020 г. по описа на РС-Средец, в частта му**, с което са оставени без разглеждане като процесуално недопустими предявените от ищеца „Водоснабдяване и канализация” ЕАД при условията на евентуалност искове за осъждане на ответната ОБЩИНА СРЕДЕЦ да му заплати на основание сумата от **251.98 лв.** – главница, представляваща неплатени задължения за доставена, отведена и пречистена вода, осчетоводени с фактури, издадени за периода от 24.03.2017г. до 25.07.2018г. за водоснабден имот, находящ се в гр. Средец, ул. „Странджа“ 4 с абонатен номер 863117, сумата от **82.81 лв.-** мораторна лихва за забавено плащане на главницата, начислена за периода от 25.04.2021г. до 20.07.2020г., **ведно** със законната лихва, считано от подаване на исковата молба -27.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, и **производството по тях е прекратено.**

В частната жалба се изразява недоволство от прекратително определение неправилно, като твърди, че същото незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Частният жалбоподател счита за неправилни изводите на районният съд, че съгласно чл. 11 от ЗН евентуалния ответник – община Средец е придобил само качеството на собственост върху оставените в наследството на починалия потребител вещи, но не и задълженията на потребителя, чийто правоприменик е станала Държавата, поради отказ на всички наследници от наследството му. Ищецът счита, че разполага с правен интерес от завеждане

на дело срещу община Средец, поради което моли за отмяна на определението на първоинстанционния съд е обжалваната прекратителна част с искане за отмяната му и връщане на делото на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия

В предоставения едноседмичен срок по чл. 276, ал. 1 от ГПК, ответната ОБЩИНА СРЕДЕЦ не е деопзирала писмен отговор, не е взела становище по жалбата и не е ангажирала доказателства.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид доводите в жалбата, събраните по делото доказателства и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена в срока по [чл.275, ал.1 от ГПК](#) от легитимирано лице и против подлежащ на обжалване акт на съда, поради което е допустима.

Разгледана по същество, настоящата инстанция намира частната жалба за неоснователна, по следните съображения:

Производството пред първата инстанция е образувано по искова молба на „Водоснабдяване и канализация” ЕАД за осъждането на ответника **М. В. Г.** в качеството ѝ на наследник на И.Г.П. да му заплати на основание чл. 79 и ал. 86 от ЗЗД вр. с чл. 8, ал. 4 от ЗН, сумата от **251.98 лв.** – главница, представляваща неплатени задължения за доставена, отведена и пречистена вода, осчетоводени с фактури, издадени за периода от 24.03.2017г. до 25.07.2018г. за водоснабден имот, находящ се в гр. Средец, ул. „Странджа“ 4 с абонатен номер 863117, сумата от **82.81 лв.-** мораторна лихва за забавено плащане на главницата, начислена за периода от 25.04.2021г. до 20.07.2020г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба -27.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като при условията на евентуалност, в случай, че исковите срещу посочения наследник бъдат отхвърлени са предявени евентуални искове за осъждане на **Община Средец** да заплати на ищеца горепосочените суми на основание чл. 79 и ал. 86 от ЗЗД вр. с чл. 11 от ЗН.Ищецът е обосновал правният си интерес от водене на предявените при условията на евентуално субективно съединяване искове с обстоятелството, че първата ищца е призован към наследяване наследник на починалия абонат, който е от четвърти ред по сребрена линия, като в случай, че исковите срещу нея за заплащане на горепосочените облигационни задължения бъдат отхвърлени, за тях съгласно чл. 11 от ЗН следва да отговаря Община Средец, в чийто район се намира водоснабдения имот, за който се отнасят задълженията.

В хода на делото, поради извършен от главната ответница отказ от наследството на починалия наследодател, вписан на 07.02.2020г., преди съдебно предявяване на вземанията, районният съд, като е счел, че производството срещу главния ответник е недопустимо, с определение от 18.11.2020г. /потвърдено от въззивния съд с окончателно определение от 01.04.2021г. по в.ч.гр.д. № 433/2021г. по описа на БОС/ е прекратил производството по делото срещу нея.

Впоследствие, след обявяване на делото за решаване, с атакуваното определение от 07.06.2021г., районният съд, позовавайки се на определение № 458 от 30.09.2016г. по ч.т.д. № 1303/2016г. по описа на ВКС, е оставил без разглеждане като недопустими исквете срещу евентуалния ответник Община Средец и прекратил производството по делото и в тази част. За да постанови определението си, първоинстанционният съд е приел, че поради извършени откази от наследство на всички наследници на починалия потребител това е довело до приложение на нормата на чл. 11 от ЗН, съгласно която евентуалния ответник Община Средец е станала собственик на всички движими вещи и имоти за жилищно застрояване, притежавани от наследодателя –потребител преживе, находящи се на нейна територия. Районният съд е приел, че въпреки това обаче Община Средец не отговаря за задълженията на посоченото лице, тъй като съгласно закона тя придобива само активите от имуществото му, но и пасивите. Затова по тези съображения е счел, че отговорност за задълженията на починалото лице, което не е оставило наследници, носи Държавата, но само до размера на полученото от нея имущество, тъй като тя приема наследството винаги по опис съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗН.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в случая правилно районният съд е прекратил делото поради недопустимост на исквете срещу Община Средец, като в допълнение следва да се отбележи и следното:

От разпоредбите на чл. 5 – чл. 11 от ЗН следва извода, че никое открито наследство не може да остане неполучено от правен субект. Затова разпоредбата на чл. 11 от ЗН установява правилото, че когато няма лица, които да наследяват съгласно разпоредбите на чл. 5 -чл. 10 от ЗН, отказат се от наследство или изгубят правото да го приемат, наследството се получава от Държавата, **с изключение** на движимите вещи, жилищата, ателиетата и гаражите, както и на парцелите и имотите, предназначени за жилищно строителство, които стават собственост на общината, на чиято територия се намират. От обстоятелството, че в този случай Държавата и общината получават наследството, следва заключението, че те получават наследството не поради качеството си на наследници на починалия, а поради това, че няма лице, което да получи същото /няма наследници/. Когато държавата и общината получават наследството, обаче те не стават наследници на починалия, а негови правоприменици, т.е. отговарят до размера на активите на оставеното имущество, но при различни условия и поредност. В случая доколкото всички наследници на починалия потребител на ВиК са направили отказ от наследството му, то негов правоприменик е Държавата, а не община Средец, макар съгласно предвиденото в чл. 11 от ЗН изключение последната да е станала собственик на водоснабдения имот, за които са отнасят начислените задължения поради обстоятелството, че той се намира на територията ѝ. Предмет на настоящия спор, заявен от ищеца по делото не касае правото на собственост или вещни права върху водоснабдения имот, а задължение на починалия потребител, което е облигационно по своя характер, наследимо е и е част от наследственото имущество. Затова въпреки изключението на чл. 11 от ЗН по отношение на правото на собственост върху жилищния имот, преминало в собственост на ответната Община Средец, то цялото останало имущество, което представлява съвкупност от пасиви и активи / т.е. включва както права, така и задължения на починалия, в т.ч. и процесното облигационно задължение /, е преминало върху Държавата. Затова водоснабдителното дружество –ищец не би могло да реализира претенциите си за заплащане на задължения за потребена в имота направено срещу ответната община, тъй като тя представлява трето лице, придобило имот, обременен с тежест, за която тежест, обаче тя към момента не отговаря, тъй като не се твърди, нито е предмет на установяване в настоящото производство, че няма друго имущество на починалия, с което да се погасят процесните задължения. Тъй като към настоящия момент съгласно чл. 11 вр. с чл. 61, ал. 2 от ЗН пасивно легитимирана да отговаря за задълженията на починалия наследодател е единствено Държавата, както правилно е приел районния съд

предявените срещу Община Средец искове се явяват процесуално недопустими, тъй като са преждевременно заявени преди да е изчерпан реда за защита в отделно производство срещу надлежния ответник- Държавата и след като е установен, че е липсва актив на наследството, в който случай съгласно чл. 66, ал. 2 от ЗН общината може да отговаря до размера на полученото от нея имущество.

Затова правилен и съобразен с цитираната в обжалваното определение задължителна практика на ВКС е направения от районния съд извод, че исковете срещу Община Средец са процесуално недопустими, поради което въззивния съд счита, че изложените в частната жалба доводи за неоснователни, а определението на районния съд в обжалваната му прекратителна част следва да бъде потвърдено като правилно и постановен в съответствие със закона.

С оглед изхода на делото, разноси в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат, в т.ч. и в полза на насрещната страна, поради липса на направено искане в този смисъл.

Водим от горното и на основание чл. 278 от ГПК, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260112 от 07.06.2021 г., постановено по гр. дело № 353/2020 г. по описа на РС-Средец, в обжалваната част, с която са оставени без разглеждане като процесуално недопустими предявените от ищеца „Водоснабдяване и канализация” ЕАД искове за осъждане на ответната ОБЩИНА СРЕДЕЦ да му заплати на основание сумата от **251.98 лв.** – главница, представляваща неплатени задължения за доставена, отведена и пречистена вода, осчетоводени с фактури, издадени за периода от 24.03.2017г. до 25.07.2018г. за водоснабден имот, находящ се в гр. Средец, ул. „Странджа“ 4 с абонатен номер 863117, сумата от **82.81 лв.-** мораторна лихва за забавено плащане на главницата, начислена за периода от 25.04.2021г. до 20.07.2020г., **ведно** със законната лихва, считано от подаване на исковата молба -27.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, и производството делото е прекратено.

На основание чл. 274, ал. 4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____